

Piektdien, 14.oktobrī, I. Gaiša Kokneses vidusskolas jaunieši apmeklēja Likteņdārza jauno Saieta namu, kur projekta "Latvijas Skolas soma" ietvaros bija lieliska iespēja noskatīties un just līdzī aktiera Ē. Vilsona pārdzīvojumiem monoizrādē "Mana Magadana". Izrādē mākslinieks atklāj uz Sibīriju izsūtīto vecāku dzīvesstāstu, paša bērnības atmiņas, kā arī pieredzēto Magadanā jau pēc daudziem gadiem. Izrādes mērķis ir rosināt skatītājus aizdomāties par vēstures notikumiem un ieinteresēt katru papētīt savas dzimtas vēsturi. Izrāde bija ļoti emocionāla, aizkustinoša, lika pārdomāt katram savas vērtības un to, cik mēs katrs zinām par savu ģimeni un dzimtu. Jaunieši ļoti pozitīvi novērtēja izrādi. Lūk, dažas pārdomas:

* Pēc izrādes sapratu, cik mēs katrs esam vērtīgs, cik vērtīgi ir mūsu vecāki un vecvecāki. Katram no mums ir kāds stāsts, kas mūs dara īpašus.

* Izrāde lika man pārdomāt, vai tās problēmas, par kurām sūdzos, ir svarīgas. Mākslinieks pavēra citu skatu uz dzīvi.

* Izrāde lika novērtēt manus dzīves apstākļus. Noteikti arī aizdomājos par to, cik daudz laika pavadu sociālajos tīklos tā vietā, lai pavadītu to kopā ar saviem tuviniekiem.

* Šī izrāde bija aizkustinoša līdz pat sirds dziļumiem!

* Lika ļoti daudz par ko aizdomāties, jo ikdienas steigā mēs aizmirstam sabučot savu ģimeni, pirms ejam uz skolu vai ikdienas darbos.

* Ir jānovērtē pats mazumiņš, ko ģimene Tev var sniegt, ir jāapzinās, ka viņi mūs ir radījuši, un mums viņi ir jāatbalsta grūtos brīžos, stipri jāsamīļo un jāpasaka paldies!

Paldies par to, ka deva mums dzīvību!

ĢIMENE IR CILVĒKA LIELĀKĀ VĒRTĪBA!

Skatoties šo izrādi, es sapratu to, cik smagi ir tiem cilvēkiem, kuriem vecāku vairs nav! Viņiem nav, pie kā aiziet, uzlikt galvu uz pleca un parunāties.

*Šī monoizrāde man vēl ilgi paliks atmiņā. Viens aktieris spēja tik ļoti aizraut mani un piepildīt telpu savā emocionālajā stāstā, ka pat nepamanīju, kā paskrien laiks. Visu izrādi dzīvoju līdz notikumiem ar asarām acīs. No šīs izrādes varēja iegūt ļoti daudz vērtīgu atziņu, tāpēc, manuprāt, tā būtu jānoskatās ikvienam.

*Mēs nespējam pareģot nākotni, tāpēc mums vajag novērtēt to, kas ir tagad.